

Ariany

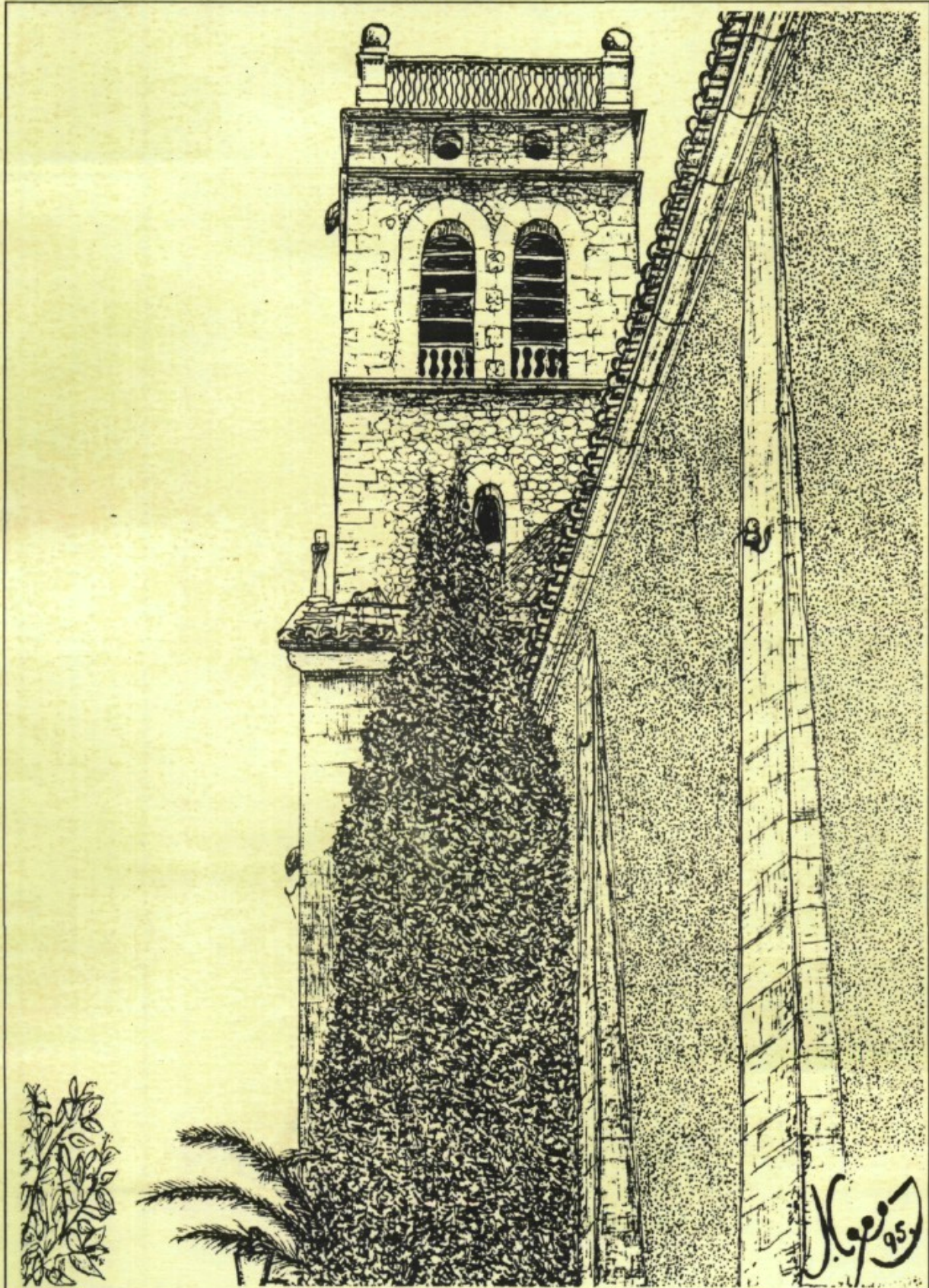
Revista associada a la
Premsa Forana de Mallorca

Any XXVI

Nº 199

Setembre - Octubre 1995

Telèfons d'interés

Ajuntament.....	56 11 82
Farmàcia.....	56 13 61
Col.legi Públic.....	56 13 20
Urgències (Insalud).....	061
P.A.C. Vilafranca.....	56 05 50
Ambulàncies.....	55 40 75
Ambulàncies.....	20 65 65
Urgències Son Dureta.....	17 50 00
Urgències Manacor.....	55 44 94
Ambulatori Manacor.....	55 42 02
Guàrdia Civil.....	062
Bombers.....	085
Funerària Sant Joan.....	52 60 53
Telèfon de l'Esperança....	46 11 12
GESA avaries.....	84 33 33

Pluviòmetre

Setembre	Octubre
Dia 4 ... 11 l.	Dia 1 ... 3 l.
" 5 ... 24 l.	" 2 ... 10 l.
" 6 ... 10 l.	" 6 ... 2 l.
" 13 ... 2 l.	" 12 ... 7 l.
" 16 ... 45 l.	" 14 ... 19 l.
" 18 ... 2 l.	" 16 ... 4 l.
" 21 ... 5 l.	" 24 ... 3 l.
" 22 ... 11 l.	Total ... 48 l.
Total ... 110 l.	

ARIANY

Revista Local Independent

Plaça de sa Creu, 2

07529 Ariany

Telèf. i Fax: 56 12 87

D.L.: PM 207-1971

Edita

Associació Cultural Ariany

Grup de Redacció

Gabriel Frontera Mestre

Jaume Taberner Ribot

Catalina Pont Julià

Tomeu Bauçà Frontera

Margalida Taberner Ribot

Dibuixos

Jaume Capó Sansó

Imprimeix

"Apóstol i Civilizador"

Els articles, cartes i comunicats publicats en aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors.

Pàg. n°

- 2 **Contingut**
- 3 **Sínode de Mallorca 1995-1998. Informació del Sínode.**
- 4 **Ajuntament. Plenari.**
- 6 **Cançons per ses noces d'en José Antonio i na Paquita, per Joan Frontera.**
- 7 **Societat.**
- 8 **50 preguntes a sor Ignàcia Cicuéndez Nieto, per Mª Magdalena Genovart, Jerònia Sansó i Juan Carlos Vanrell.**
- 10 **Escola.**
- 11 **Cartes a la redacció.**
- 12 **Entrevista a Guillem Bauçà Mas, per Catalina Pont i Jaume Taberner.**
- 15 **Esports, per Tomeu Bauçà Frontera.**
- 16 **Un poc de tot, per Biel Tovell.**
- 22 **Concurs de villancets 1995, de Porto Cristo.**
- 23 **Passatemps, per Biel Tovell.**
- 24 **Sa Farola.**

La portada d'aquest número és una vista de part de l'església i el campanar d'Ariany, el dibuix ha estat realitzat per en Jaume Capó Sansó.

Sínode de Mallorca, 1995-1998

Informació del Sínode

Els treballs sinodals començaren amb la missa de dia 20 d'octubre a la Seu.

El Bisbe ha escrit una carta pastoral sobre l'inici del Sínode a la Diòcesi de Mallorca.

RESUM DE LA CARTA PASTORAL.

El Sínode és una Assemblea de sacerdots i d'altres feels escollits d'una Església particular, que donen la seva ajuda al Bisbe de la Diòcesi per al bé de tota la comunitat diocesana.

El Bisbe és qui convoca el Sínode, qui el presideix i qui promulga les conclusions.

Tots els membres de la nostra Església (sacerdots, religiosos, religioses i seglars), estan convidats a prendre part en l'elaboració de propostes.

Raons per a la convocatòria del Sínode:

1.- L'últim Sínode de Mallorca se celebrà fa trenta-cinc anys (Bisbe Enciso. 1958-1960)

2.- Inmediatament després del darrer Sínode mallorquí, es va celebrar el Concili Vaticà II, que va suposar una profunda renovació de l'Església.

3.- Durant els darrers decennis el nostre món ha viscut uns canvis espectaculars.

4.- La necessitat d'iniciar una "nova evangelització" i de preparar-nos degudament per als desafiaments d'aquest final de segle.

Etapas del camí sinodal.

Etapa preparatòria.

Ja s'ha celebrat (setembre 1994- juliol 1995)

Dos treballs:

1.- Pregària i reflexió de base.

2.- Comissió preparatòria. Fruits del seu treball són:

a) Els aspectes concrets de com s'ha de celebrar el Sínode (calendari, nivells de treball, temps per a la discussió dels distints temes).

b) La presentació de tres comissions tècniques (de reglament, de metodologia i de relació amb els mitjans de comunicació) i la presentació de tres comissions que preparen els temes de reflexió durant el temps sinodal.

Etapa de reflexió

Durarà tres cursos (d'octubre 1995 a juliol 1998) A cada curs s'estudiarà un d'aquests grans temes:

- L'evangelització (tot el que fa referència a la proclamació de la fe a l'interior i a l'exterior de l'Església)

- La celebració de la fe (tot el que fa referència a la litúrgia, als sacraments, a la seva celebració i a la vivència per part de tot el Poble de Déu)

- El compartir de l'Església (tot el que fa referència a la presència de l'Església en el món, la relació amb les altres confessions religioses, el servei a la societat, la consciència crítica de la realitat, la dedicació als més pobres)

Tres ponències debatran aquests temes i a partir d'elles es redactaran propostes que constituïran el material de treball de l'Assemblea final del Sínode.

Cada curs constarà de tres fases:

1ª Inicial o bàsica (parroquial, de comunitats, moviments o altres grups)

2ª Intermèdia (Arxiprestats, Delegacions, CONFER)

3ª Diocesana (a càrrec dels Consells presbiteral i de Pastoral)

Etapa final

Assemblea Sinodal (octubre - desembre 1998)

Composició: entre 150 - 200 membres.

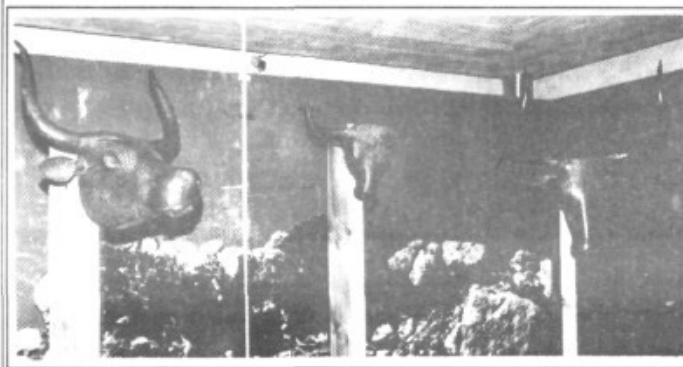
Funció: Discutir totes les propostes i votar la seva aprovació per ser presentades al Bisbe que serà qui les promulgarà com a orientacions pastorals i normativa pràctica. ■

Exposició

En commemoració del centenari de la troballa dels caps de bou de Son Corró de Costitx, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear ha aconseguit que les emblemàtiques testes de brau tornin, temporalment, a Mallorca.

Els cap de bou de Costitx, que configuren les escultures més antigues de la nostra protohistòria i que actualment formen part del fons del Museu Arqueològic Nacional, són l'eix central de l'exposició que sota el títol El santuari talaiòtic de Costitx, cent anys després (1895-1995).

L'exposició romandrà oberta fins a finals de desembre al Museu de Mallorca, la visita del Museu serà gratuïta mentre s'hi exhibeixin els caps de bou. ■

Ajuntament

SESSIÓ ORDINÀRIA 14 DE JULIOL DE 1995

Reconeixement de deute pla de façanes 1992-94

El Batle-President exposa que la Conselleria d'Economia i Hisenda no ha duit a terme fins el dia d'avui l'aportació econòmica dels plans de millora de façanes dels exercicis de 1992, 1993 i 1994, i que és convenient que l'esmentada conselleria fagi el reconeixement del deute i un calendari per a la seva liquidació. Per la qual cosa s'acorda:

a) Comunicar a la Conselleria d'Economia i Hisenda que contempla en el seu pressupost el reconeixement del deute dels exercicis de 1992-94.

b) Que es dugui a terme una liquidació i fixa un calendari de pagament.

c) Trametre-hi una relació de les persones afectades.

Sol·licitar al CIM l'adjudicació de les obres del Pla territorial d'Esports

Dins el Pla territorial d'Esports de 1995, hi ha inclosa l'obra d'enllumenat del camp de futbol. Per la qual cosa el Batle-President proposa sol·licitar al CIM que fagi l'adjudicació de l'obra.

Adhesió al programa del fons de solidaritat

El Batle informa del programa que du a terme el Fons de solidaritat Mallorquí i proposa que aquest Ajuntament s'adhereixi a l'esmentat programa i de moment sense aportació econòmica atesa la precària situació econòmica d'aquesta corporació.

Ratificació del nomenament del secretari habilitat

Es va donar compte del decret de la Batlia emès el passat mes d'abril de 1995 on es nombra secretari habilitat a Miquel Riera i Alzamora i es ratifica tota vegada que el titular de l'agrupació Ariany - Petra ha cessat i aquesta resta dissolta.

Acceptació cessió terrenys

El Batle-President informa de la cessió dels terrenys llindars al cementiri d'Ariany i proposa que s'iniciï el preceptiu expedient d'acceptació i queda aprovat per unanimitat.

El Batle-President aixeca la sessió.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 14 DE JULIOL DE 1995

Aprovació del pressupost general per a l'any 1995 i de la plantilla orgànica.

Vist l'expedient presentat per la batlia per a l'aprovació del Pressupost i Plantilla Orgànica de 1995 i vist l'informe emès per Secretaria - Intervenció i el dictament de la Comissió Especial de Comptes i Hisenda, s'acordà per unanimitat:

1.- Aprovar la Plantilla Orgànica d'aquest Ajuntament per a l'exercici de 1995 que comprèn tots els llocs de treball destinats a funcionaris i personal laboral, en la forma que es transcriu a continuació:

Plantilla de personal de l'Ajuntament d'Ariany			
Denominació	Núm	Grup	Observacions
Secretari-Intervenció	1	B	Vacant
Administratiu	1	C	
Aux. d'administració general	1	D	Vacant
Saig i feines especials	1	E	
Netejadora	1		
Aux. administratiu	1		A extingir

2.- Establir per el personal funcionari les retribucions bàsiques i complement de destí determinades en la llei de Pressuposts Generals de l'Estat per a 1995.

3.- Aprovar les retribucions anuals per al personal laboral.

4.- Aprovar el pressupost General per a l'exercici de 1995, el resum del qual es transcriu a continuació:

INGRESSOS		
Capítol	Denominació	Pesetes
1	Impostos directes	16.300.000
2	Impostos indirectes	500.000
3	Taxes i altres ingressos	1.952.415
4	Transferències corrents	12.450.000
5	Ingressos patrimonials	250.000
7	Transferències de capital	4.067.810
TOTAL INGRESSOS		35.520.225
DESPESES		
1	Despeses de personal	12.116.347
2	Despeses de béns corrents i serv.	13.432.688
3	Despeses financeres	100.000
4	Transferències corrents	2.067.368
6	Inversioons reals	7.802.822
7	Transferències de capital	1.000
TOTAL DESPESES		35.520.225

SESSIÓ ORDINARIA DE DIA 8 DE SETEMBRE DE 1.995

Pren la paraula el Sr. Batle President i expressa el seu condol i el de l'ajuntament per la mort del senyor Josep Nigorra i Estrany, sogre del regidor d'aquest ajuntament senyor Nadal Genovart i Caldentey i que l'esmentat condol consti a la present acta.

Escrits i sol.licituts

Es dona compte de l'escrit emès per l'associació de la tercera edat d'Ariany en sol.licitut d'una subvenció per fer part a una sèrie de pagaments.

Es va acordar per unanimitat fer el pagament de la reparació de la cafetera i del lloguer d'un autocar par ar a l'ofrena floral a la Mare de Deu de Lluc.

Al mateix temps es va acordar no fer el pagament del rebut de GESA per considerar-lo una despesa corrent.

Pla d'obres i serveis 1.996

Davant la convocatòria oberta pel Consell Insular de Mallorca del pla d'obres i serveis per el 1.996, un cop examinades les necessitats en la infraestructura que hi ha actualment en el terme municipal d'Ariany, es va acordar per unanimitat dels presents:

Sol.licitar del CIM la inclusió en el pla de les obres següents, per ordre de prioritats:

a.- Pavimentació asfàltica del camí des camp.

Presupost de 12.120.000 ptes.

Aportació del CIM (90%) 10.395.000 ptes.

Aportació de l'ajuntament (10%) 1.215.000 ptes.

b.- Construcció d'un local al solar del pes municipal i del punt verd.

c.- Prolongar l'enllumenat públic del carrer Major.

d.- Sol.licitar al CIM cooperació tècnica total per la redacció dels diferents projectes.

Bases concurs-oposició i oferta pública de treball

Vist l'informe fet per la secretaria sobre les bases del concurs-oposició de la plaça d'auxiliar d'administració general, de conformitat amb el que disposa el R. D 8996/1991, de 7 de Juny i de la normativa de la Comunitat Autònoma, aplicable a aquest cas, es va acordar favorablement la convocatòria de la plaça i de que s'elaborin les bases i programa que ha de regir, així com fer la convocatòria pública de treball.

Instal.lació d'aire condicionat

Vist el projecte relatiu a l'instal.lació d'aparells d'aire condicionat i calefacció

per les dependències de l'ajuntament es va acordar per unanimitat informar favorablement la instal.lació i afegir al projecte el despatx del metge i la sala d'espera de la Unitat Sanitària Local.

Certificació Bar-Poliesportiu

Vista la certificació d'obres del bar poliesportiu redactada per l'arquitecte senyor Xavier Aulet, redactor del projecte per un import de 1.456.574 ptes, es va acordar per unanimitat la seva aprovació.

Contractació professor de música

Atesa la petició formulada per la direcció del col.legi públic d'Ariany i l'Associació de Pares d'Alumnes, s'acordà per unanimitat la contractació del senyor Fèlix Bimbo i Alverola, com a professor de música, tres hores i mitja un dia a la setmana, el dijous, des de l'1 d'Octubre de 1.995 al 20 de Juny de 1.996, d'acord amb les clàusules específiques del contracte.

Senyals de transit

Per unanimitat i a proposta de la batlia s'acordà, la inclusió a l'ordre del dia, d'aquest punt sobre les senyals de trànsit. El Sr. Nadal Genovart i Caldentey (PP) va proposar la col.locació a distints punts del poble de senyals de "Cedi el pas". El batle pren la paraula i exposa que per dur a terme la col.locació de senyals de trànsit, abans haurien de fer un estudi, i que el millor que podien fer és sol.licitar-lo a la Conselleria d'Obres Públiques i així estariem segurs i evitariem errors i al mateix temps la responsabilitat.

La qual cosa es va aprovar per unanimitat. ■

Mancomunitat Pla de Mallorca

La Mancomunitat Pla de Mallorca, realitza cursos totalment gratuïts dirigits a la formació dels treballadors en actiu, en col.laboració amb els sindicats. Al mes de setembre es va iniciar els curs de comptabilitat a Petra.

La resta del programa formatiu que es preveu desenvolupar als pobles de la Mancomunitat comprèn un total de 4 cursos més, que es pretén iniciar en el primer trimestre del proper any:

- Fiscalitat.
- Màrketing, atenció al client i tècniques de venda.
- Anglès nivell II.
- Alemany nivell II.

Un màxim de 75 alumnes (15 per curs) es podran beneficiar d'aquests cursos subvencionats a través del FORCEM (Fundació per a la Formació Continua).

Els destinataris dels cursos són els treballadors (sols els afiliats al règim general), per tant la durada i els horaris previstos per a la impartició de les classes són compatibles amb la seva disponibilitat de temps, és a dir, fora dels horaris laborals i en dies alterns.

Les preinscripcions per participar a qualche curs es poden recollir a les oficines de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

C/ Hospital, 28. 07520 Petra. Telèf.: 83 04 41 83 04 31 Fax: 83 04

Cançons per ses noces d'en José Antonio i na Paquita

Pau i bé és l'escomesa,
i així jo vull començar,
perquè sempre hem d'alabar,
als nuviis i això és ben clar,
un dia en tanta grandesa.

Un dia setze de setembre,
de l'any mil nou-cents noranta-cinc,
Paquita des d'ara te dic,
que aquest matrimoni estigui unit,
començant avui ja per sempre.

Perquè vendran temps dificultosos,
que és lo que hi ha en la vida,
però si vos estimau sense mida,
sempre tendreu una pau complida,
si tots dos sou generosos.

Jovençans vos afegiré,
i com a consell vos diria,
que si feis sa vida unida,
honrereu tota la vida,
es nostre poble arianyer.

Paquita t'ho dic de bon cor,
com a n'En José Antonio novell nebot,
que penseu que això és un gran bot,
i que el tracteu com un tresor,
així el vostre enllaç sempre serà bo,
si amb estimació cada qual fa lo que pot.

Tu Paquita arianyera,
i tu José Antonio foraster,
pensau sempre en fer-ho bé,
perquè sa vida darrera queda,
i així ha d'esser sa vostra quimera,
de tots dos sempre viure bé.

Sa vostra fe és cristiana,
i vos ha duit a n'aquest altar,
després de tant de festejar,
un veu que un dia s'ha d'acabar,
i lo millor és es sagrament d'es casar,
que és lo que l'església demana.

Ara ja heu d'invocar a Maria,
amb aquest enllaç d'amor tan fresc,
i així tendreu pau i repetesc,
tant de nit com de dia.

Es teu cosí frare franciscà,
que és en Pere Ribot Mestre,
avui s'ha unit a sa festa,
i tots dos amb sa cara xalesta,
avui vos heu vengut a casar.

Avui vos heu vengut a casar,
i postrats davant l'altar heu acceptat,
un sagrament que és ben sagrat,
que mai vos heu de separar,
que això és un sagrament d'un cristià,
que quan beu vi i va a combregar,
així tot queda ben fermat.

Si tots dos vos vareu agradar,
i feis aquestes noces tan agradades,
des d'ara heu de pensar,
a veure qui millor ho farà,
i no doneu mai passes atrassades.

José Antonio i Paquita,
dins es ram des casats heu entrat,
i mai hi ha d'haver cap dificultat,
si cap dia Déu vos ha destinat,
tant si és un fill com filla,
l'heu de rebre amb alegria,
que un fill és lo més estimat.

Una fervorosa enhorabona,
i per tots dos molts d'anys vull dir,
que fins a l'hora de morir,
es veinats tots puguin dir,
vaja colla més hermosa.

Ara ja faig sa darrera,
i des nuviis me despediré,
i amb pau i bé també acabaré,
perquè així sempre ho sol fer,
es vostro tio Joan Frontera.

Llibreta Estrella

Cada dia, més
pels seus estalvis

"la Caixa"
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Societat

Feren s'esclafit

El passat 16 de setembre varen fer s'esclafit en José Antonio Calvache Anaya i na Francisca M^a (na Paquita) Mestre Moragues.

Enhorabona madona!

Nota: es retrato està a la pàgina anterior.

Defuncions

Dia 12 de setembre ens va deixar en Pere Mas Rosselló (Moixet), tenia 63 anys i era fadrí.

Dia 8 d'octubre ens va deixar na Maria Ribot Bauzà (Sandica), tenia 93 anys i era viuda.

Descansin en pau.

Nota de la redacció: les persones que estiguin interessades en que es publiqui alguna fotografia a n'aquest apartat, sigui de l'esdeveniment que sigui, l'ha de fer arribar a la redacció de la revista, noltros no ens feim responsables dels possibles descuits, o de les omissions.

Festa de sant Francesc

El passat dia de sant Francesc, com ja és habitual de cada any, la comunitat de religioses franciscanes d'Ariany, va celebrar la festa del seu patró, en primer lloc hi va haver una missa a on hi va participar un gran nombre de feels del nostre poble, i acte seguit hi va haver un refresc a ca ses Monges, per brufar la festa.

A la festa hi havia de tot i molt gràcies a la col.laboració d'un grup de gent del poble.

La Comunitat de religioses franciscanes d'Ariany ens ha fet arribar que donàssim les gràcies públicament a totes les persones que hi anren i també a les que gràcies a elles es va poder fer aqueta festa. ■

50 preguntes a sor Ignàcia Cicuéndez Nieto

SECCIÓ A CÀRREC DE:
Mª MAGDALENA GENOVART
JERÒNIA SANSÓ
JUAN CARLOS VANRELL.

Aquesta vegada hem fet les 50 preguntes a una dona que fa molt per el nostre poble, ella és sor Ignàcia.

1.- Nom i llinatges

Ignàcia Cicuéndez Nieto.

2.- Malnom

Moreno.

3.- Edat

60 anys complits.

4.- Professió

Religiosa.

5.- Un Hobby

Els animals i les plantes, jo me'n cuid de ses meves tórtors.

6.- Llegeixes qualche diari o revista? Quins?

No som molt del llegir, però llegesc "Vida religiosa", Sa Fulleta, el Butlletí Oficial i altres revistes que ens envien.

7.- Un personatge històric. Per què aquest?

Joan XXIII, perquè el poc temps que hi va estar, ja que va morir jove, ho va fer molt bé. Era molt humà.

8.- Un personatge actual. Per què aquest?

El Rei, don Joan Carles I de Borbó, perquè dóna exemple amb la seva família.

9.- Amb qui t'agradaria passar un dia complet? Per què?

Fer una ruta amb la joventud d'Ariany, encara que només fos fins a Son Huguet.

10.- Tens algun ídol? Qui? Què admires d'ell/a?

Manolo Escobar.

11.- El Madrid o el Barça? Per què?

El Reial Madrid!!! perquè és un poc de la meva terra.

12.- Quina llengua, català o espanyol? Per què?

Som espanyola perquè el català també és espanyol. No recrimin res.

13.- Un/a cantant. Què t'agrada d'ell/a?

N'hi ha molts, però na Rocío Jurado perquè canta cançons molt antigues que s'entenen.

14 Un actor. Què t'agrada d'ell?

No en conec molts, encara que d'en Manolo Escobar hi ha pel.lícules molt bones.

15.- Una actriu. Què t'agrada d'ella?

Lina Morgan.

16.- Un esportista. Per què aquest?

Miguel Indurain.

17.- Un fet històric. Per què aquest fet i no un altre?

Amb la Independència d'Ariany vaig disfrutar molt.

18.- Un bon record

En tenc molts. El venir destinada a Ariany, un poblet pagès com el meu. Ho dic de tot cor.

19.- Un mal record

No en tenc molts. Les morts de la meva família, l'acident d'un nebot meu... encara que això sia molt personal.

20.- Quin país o ciutat t'agradaria visitar? Per què?

Encara que ho hagi vist, Roma, m'agradaria anar-hi una altra vegada, hi ha moltes coses històriques de motius religiosos.

21.- Aniries a sa Lluna? Per què?

No, ja estic a sa Lluna, que és d'hermosa. No tenc idea d'anar a sa Lluna.

22.- Creus en el més enllà? Per què?

Sí, perquè ens trobarem amb les nostres bones obres, amb Déu. Jo visc amb l'esperança i l'alegria del més enllà, però el mos hem de guanyar aquí.

23.- Hi ha Cel i Infern? Per què penses així?

Jo crec en tot. Aquí ho tenim tot i el mos hem de guanyar. Si esteim bé estam en el Cel, si estam malament estam a l'Infern.

24.- Creus que hi ha vida a altres mons? Per què?

Idò mira, jo no ho he vist, però, per què no n'hi pot haver?

25.- Què penses de les drogues?

Que és lo pitjor del món, lo pitjor que pot haver venut. Hem d'intentar ajudar a les persones que en prenen.

26.- I de l'avortament?

Va a avortar la que hi vol anar, jo estic en contra, però, com he dit abans, va avortar la que vulgui perquè tota la vida ho han fet així.

27.- Una flor

Uff ses flors!!! M'agraden totes, mare meva!. Les roses, els clavells...

28.- Un arbre

Un taronger, és molt guapo.

29.- Un plat de cuina

Uff! amb lo menjadora que som! Un plat mallorquí, ses sopes i com a castellà el cuinat.

30.- Una postre

El meló.

31.- Una beguda

Aigo i avegades una llimonada.

32.- Una dansa

Tot el ball, la jota i el d'aferrat, i si és amb un jove millor (es riu i ho diu amb el bon humor que la caracteritza)

33.- Una cançó

En aquells temps "Adiós España querida".

34.- Un fet inoblidable

El ser religiosa.

35.- Una pe' lícua

"Sor Citroen"

36.- Un esport

El baloncesto m'agrada molt. Jo n'ensenyava quan estava a Santa Cruz de la Zarza.

37.- T'agrada viure a Ariany. Per què?

Sí!!! és un poble que m'agrada molt perquè som molt estimada per el poble i jo l'estim molt.

38.- Si no visquessis a Ariany, a quin poble t'agradaria viure? Per què?

A la meva terra.

39.- Què és lo que més t'agrada d'Ariany? Per què?

El meu treball, la convivència amb les persones majors. Aprens molt d'ells.

40.- Lo que menys. Per què?

Jo que sé! Que avegades hi ha gent que no respecte les coses.

41.- Si tú poguessis, què canviaries del nostre poble? Per què?

Que tant els majors i els joves convisquessin junts en les dates més importants, les festes,...

42.- Per tú, qui creus que ha estat la persona més important en tota la història d'Ariany? Per què?

Tot el conjunt de persones que varen lluitar molt per fer poble al poble. Començant per el Batle, encara que sabem que un tot sol no fa res.

43.- Com veus el futur d'Ariany?

No ho veig malament. Hi ha persones majors però també hi ha joves. Ho veig amb optimisme.

44.- Quina qualitat admires més de la persona?

La sinceritat, la humilitat...

45.- Quin defecte creus el pitjor?

Tot el contrari, ser orgullosos, crítics, malpensats,...

46.- Què és lo que més t'hauria agradat ésser dins aquesta vida, parlant de professió? Per què?

Artista (fa una gran riallada)

47.- Què és lo que manco t'hauria agradat ésser? Per què?

Una fadrina malhumorada, amb mal geni (torna a fer una riallada)

48.- Si no fossis qui ets, qui t'agradaria ésser? Per què?

Ser qui som.

49.- Si tenguessis una vara màgica i et concedís 3 desitjos, què demanaries? Per què?

La pau en el món.

Que s'acabassin les guerres en el món.

Que fóssim més humans.

50.- Una despedida

Que no vos canseu de fer Sa Fulleta, encara que hi hagi molts de contres. Continuau endavant amb molt d'optimisme i no fer cas de les males notícies, no vos heu d'oblidar, estimats escriptors de Sa Fulleta, de fer "Sa Farola".

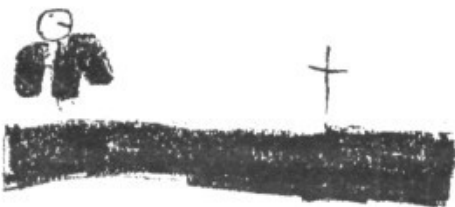
Una forta abraçada a tots.

Ignàcia Cicuéndez. ■

Dimarts Dia 3 d'octubre de 1945

Éra una nit tenebrosa a les dotze, es passava un fantasma que desparava els morts vivents. A la una i tres, llavors a les dues s'acabava un loca amb una destrució i tallava escaps a ses persona llavors es comença en un home llor es mengava els caps que havia tallat les ones es desparava en es zombes. A després es castell hi havia una tumba que hi havia en el centre tenia pots de yong. A les dotze i sisava que ocupava la sang des ciutadans

Fi

victor Gomez

Julia J. G. G. G.

Cartes a la redacció

Aquesta secció està oberta a totes aquelles persones que vulguin exposar la seva opinió, criticar o alabar alguna cosa, denunciar algun fet, etc.

Un requisit indispensable és que les cartes han d'anar signades per el seu autor o autors.

Carta oberta a Cadagua

Benvolguts senyors:

Som una veinada d'Ariany, i avui m'he decidit a escriure-vos aquesta carta oberta, perquè tinc series dubtes de que tot sigui així com vosaltres deis.

Per començar, dia 10 d'Agost de 1994, vaig anar a s'Ajuntament d'Ariany a pagar es contracte de ses aigües canalitzades, i quina va ésser sa meva sorpresa, quan en lloc de trobar-me es personal de Cadagua, va ésser es Batle en persona, qui em va fer firmar ses fulles, les vaig firmar perquè vaig voler, que per cert no hi havia cap contracte, em va cobrar 15.000 ptes. i per volta em va firmar un rebut i cap a casa nostra manca gent.

Com és natural, es comentaris entre veinats no es feren esperar, i crec que, ben poca gent va faltar a sa cua per pagar s'esperada aigua canalitzada. Aleshores ningú en sabia res d'es rebuts de s'aigua, ni que ha de costar i fins i tot es deia que s'aigua que anàvem empleant, ens la regalarien. Pobres beneits!!!

Ha anat passant es temps i es van acabar ses obres de sa depuradora i feliçment es va inaugurar es dia de Pasqua, o sigui, dia 16 d'Abril de 1995. Més tard o d'hora tot arriba en aquest món, així dia 9 de juny, em varen cobrar, per es banc, tres rebuts de Cadagua i vaig poder saber a quant havia de pagar es m³ d'aigua, però lo que em va indignar fort, va ésser que em cobraveu

dues taxes de sanetjament -fixe i variable-, això sí, amb un 50% de bonificació.

- Però, no varen inaugurar sa depuradora dia 16 d'Abril?

- Tot aquest temps (de Gener fins a Abril), on anaven ses aigües brutes?

- Per què es cobrava aquesta taxa si es servei no hi era?

Per més INRI, ara resulta que un contracte d'aigua a Ariany, avui, costa 9.000 i "pico" de ptes., no record es "pico" exacte.

- A ses persones que pagarem 15.000 ptes., ens descomptaran sa diferència?

- Què és què hi ha ciutadans de 1er i de 2^{on} a Ariany?

- Quan no surt aigua de l'aixeta, on he d'avisar?

- Per què a n'es contractes no hi va estipulat es preu d'es m³ d'aigua?

- Per què a n'es rebut no es posa es preu real que ens costa?

Dóna sa sensació, que tanta bonificació, ens ho carregau abans damunt es preu.

M'agradaria em poguessiu respondre en aquest munt de preguntes, sense altre motiu per entretenir-los, aprofit l'avinentesa per saludar-los molt cordialment.

Catalina Melis Parera.

Hem de donar l'enhorabona al se-nyor Biel Tovell per així com dona suport a l'esport a Ariany, per la maravillosa crítica que va fer de es festes a la revista d'Ariany número 198 del mes de Juliol - Agost de 1995 a les pàgines 8 i 9.

També li agraim profundament la consideració que té amb aquelles persones que, sense "gonyar cap duro", varen perdre bona part de les festes patronals per organitzar una activitat, com són les curses ciclistes, per animar i donar més esperit de feste al nostre poble.

Una de les coses que més ens ha molestat és que troba que organitzam massa carreres. Només hem organitzat dues carreres, si el senyor Biel troba que dues són

moltes, per ell, poques i res és el mateix.

Tenint en compte l'actitud d'aquestes persones com el senyor Biel Tovell no és d'estrenyar que un poble com Ariany de cada dia vagi a menys.

Menys mal que la cosa que ens dona més suport per seguir endevant el Club Ciclista Ariany és l'ambient que és forma i que pareix que la majoria de gent disfruta. A no ser, per lo vist, algunes persones com el senyor Tovell.

Li agrairiem que a l'hora de tornar fer altra crítica s'informi, pensí un poc i llevors jutgi.

Esperant publiquin aquesta crítica a un lloc bastant visible.

Atentament.

El Club Ciclista Ariany.

Una despedia

Es muy difícil despedirse de todo el mundo, siempre te dejas a alguna persona y no nos gustaría, por eso aprovechamos la Fulleta para despedirnos de todos vosotros, después de 20 años en la isla y 11 en el pueblo es muy dura la despedida, dejas atrás muchas cosas y muchos amigos, pero esperamos volver cada año a veros.

Gracias a todos por todo lo que nos habéis dado, amistad, cariño, etc.

Besos de esta familia que no os olvidará.

Antxón, Montse, Aitziber, Edurne, Ibai.

Entrevista a Guillem Bauçà Mas

PER CATALINA PONT JULIÀ
I JAUME TABERNER RIBOT

Franciscà missioner al Perú

Aquesta vegada, aprofitant que en Guillem ha passat uns dies a Ariany hem aprofitat l'avinentesa per fer una xerradeta amb ell, perquè ens donàs quatre pinzellades de la feina que fa, i del món allà on ell desenvolupa la seva tasca, a les missions del Perú.

S'ha de dir que és impossible descriure la vida d'allà, i també és impossible deixar patent per escrit la il·lusió i l'entrega d'en Guillem, just parlar amb ell s'el veu una persona totalment entregada i que disfruta de la tasca que està realitzant.

Aquí teniu aquestes paraules, però per conèixer sa realitat s'ha d'anar allà a veurer-ho, cosa que ell ens va oferir l'oportunitat de fer-ho.

- Fes-mos un resum de sa teva vida desde l'aordenació sacerdotal.

Me vaig ordenar l'any 1986, vaig estar uns anys a Sant Francesc d'administrador del col·legi a Palma, vaig estar en cosa de Patrimoni, després d'aquests anys ja esteia cansat, en so sentit d'estar cansat físicament, trobava que havia de canviar un poquet de feina i me varen proposar uns quants destins, a diferents pobles, una d'aquestes propostes era anar a Perú, i vaig triar aquesta, allà he fet dos anys de feina a s'escola de Magisteri, com a professor, actualment duc s'escola d'Educació Catòlica.

- Per què triares anar al Perú, per referències o per tenir una experiència nova?

Per tenir una experiència nova, ses referències que tenia eren molt distintes de sa realitat que me vaig trobar.

- Quants d'anys fa que hi ets?

Més o manco 4 anys.

- Una vegada haver-ho vist, te vares animar més a quedar-hi?

Es que això és com una droga, quan ho has provat ja quedes enganxat.

- Quan véns cap aquí, trobes es poble molt canviat?

Es poble d'Ariany canviat? Es poble d'Ariany i moltes coses;

pensau que vénc d'una altra cultura i tenc una altra forma de pensar.

- Has canviat sa teva manera de pensar d'ençà que estàs allà?

Moltíssim, crec que podria dir complementament.

- En tots ets aspectes?

És una visió del món completament distinta.

- Ja no ets sa mateixa persona de quan te'n vares anar sa primera vegada?

Creo que no, bé som sa mateixa persona, quan ets allà recordes totes ses teves arrels...

- I s'escala d'es teus valors...?

Bé això canvia, es mateix valor de sa vida, allà no té s'importància que té a Europa, allà sa vida no val pràcticament res, aquí sa vida ho és tot. S'educació tampoc no compte molt, és valor riquesa pràcticament no se considera, tampoc no hi ha doblers.

- Aquí tenim s'anomenada d'esser una gent molt materialista, realment creus que ho som?

Completament, i endemés no ens n'adonam compte, basta recordar sa conferència d'El Cairo; aquí no és que s'hagi passat es valor riquesa davant, sinó que s'ha oblidat es valor de sa persona.

- Allà sa feina diària, en què consisteix per sa gent?

Allà es factor temps no existeix, encara que es mateix valor temps

En Guillem amb un grup d'al.lots.

d'un dia no canvia, s'aixequen a les 3, a les 4 ò les 5, depèn de lo que hagin de fer, però si no acaben amb un dia n'emplen dos o tres, això no importa; allà hi ha tres formes de pensar totalment distintes, no és lo mateix un de sa costa, una persona de sa serra o una que viu a sa selva, endemés són caràcters completament distintes, inclús tenen valors diferents, es de sa costa estan més relacionats perquè tenen ports, aeroports,... a sa serra no tenen res de tot això, ses comunicacions són mínimes, quasi no hi ha carreteres a sa serra només hi ha un telèfon públic i a sa selva no hi ha res.

Es clima també és diferent, a sa costa no hi plou mai, a sa serra plou a mitges, i a sa selva és un clima selvàtic, quan plou, plou fort, llavonces fa sol.

- Quines ajudes vos arriben?

Ses ajudes arriben a través de ses ONG (Organitzacions No Governamentals), ara s'ajuda com per exemple de Mallorca Missionera, va cap a més n'es capellans, a noltros mos arriba qualche cosa, ha arribat qualche ajuda de Càritas, i per projectes molt concrets han arribat ajudes del Consell Insular de Mallorca, això dues o tres vegades, però per projectes molt concrets, com pot ésser un lloc per posar es vells, un projecte de granges,...

- Seglars n'hi ha?

Bé hi ha un italià que fa tres anys que fa feina allà, vénen grups de set o vuit joves de Mallorca des de fa quatre anys, estan dos mesos i mos ajuden un poquet, sobretot a n'en Miquel Ramon, un de Lloseta que està a una zona que no hi ha cap carretera.

- I aquests joves que han vengut per un parell de mesos, com han tornat?

M'agradaria que xerrassi amb ells, quan han tornat han vengut

unes persones noves, pensen i actuen d'una manera completament distinta i no n'hi ha cap que no li agradàs tornar-hi, és una renovació molt grossa a partir de s'experiència que han tinguda.

- Encara que només sigui una experiència curta de dos mesos?

Encara que només siguin dos mesos, per fixar-se tot lo que és allò d'allà, les ha canviat completament.

- De quins països vénen més missioners?

Possiblement d'Espanya i d'Itàlia, també hi ha Alemanys, algun Anglès, també algun de Canadà i Nortamèrica, però molts pocs.

- Es teus projectes de futur?

No se pot preveure res a llarg plaç, pensa que si araestic aquí és per sa circumstància de que el tio Pedro, que vivia amb ma mare, se va morir, i he vengut una temporada per estar amb sa família, per jo sa família és lo més gran, era una obligació moral i personal venir, ja que a sa família no la puc abandonar mai.

- Moltes vegades es diu que anau allà a fer feina i per aquí n'hi ha molta per fer.

Sí, aquests comentaris existeixen, però sa societat d'allà és molt diferent a sa d'aquí, i tant hi ha problemes dins sa societat d'allà, com dins sa d'aquí, sa societat d'allà en lo que té se conforma, sa societat

En Guillem fent escola a un grup d'al.lotes

d'aquí és una societat que no es conforma mai, aquí per aficar-te dins un certs grups com es "cabezas rapadas", o de drogaadictes, o grups que no tenen una ideologia definida i intentar establir una escala de valors és donar-los un camí per arribar a que adquiresquin un poquet més de felicitat, orientar-los, això és molt més difícil fer-ho dins sa nostra cultura que allà. Allà sa feina és molt efectiva i tens una satisfacció molt immediata de veure que a lo millor aquella persona no se mor, però fer feina dins Europa, ajudant o intentant ajudar és molt més difícil.

Sa gent veu que noltros ho feim desinteressadament i tenim un contacte molt directe amb ells, això d'agafar una mula i fer una setmana de camí per arribar a un poblat, això no ho fan es polítics, ni es personal de sanitat, ni es personal d'educació,

això ho feim noltros i ningú més i és suficient perquè ells mos entenguin.

- Vos accepten com a cristians?

Allà hi ha moltes sectes, sa gent accepta lo que ve, nosaltres anam a ajudar-los, siguin de sa religió que siguin.

No es tracta d'imposar res a ningú, jo quan vaig anar a Perú, vaig estar sis mesos sense fer res, mirant lo que feien ets altres i veure com era sa gent, t'has d'inculturalitzar, primer has de saber sa seva manera de pensar, sa seva manera d'actuar i a poc a poc llavonces segons es seus criteris intentar ajudar-los en lo que veus que les puguis ajudar, allà tenen molts de valors que noltros no tenim i per ells són tant importants, o més que es nostros, lo primer has de respectar sa seva cultura i llavonces actuar. Es concepte temps, llimpiesa, educació, sanitat, ells no les tenen, primer s'estimen més anar a un "curandero" de per allà que anar a un hospital; te trobes en tot tipus de problemes desde haver d'assistir a un part o si hi ha un accident fer el que sigui, o si te trobes enfora agafar un fil i agulla i cosí un tall...

- I material sanitari en teniu?

No en tenim, és lo que falta, aconseguir un metge de "Medicus Mundi" és molt fàcil, però si quan és allà no té material, de poc serveix.

- Quins són es problemes més greus que existeixen allà?

Una de ses claus d'allà és s'educació, hi ha un percentage d'analfabetisme molt gran, un problema molt greu és de infraestructures, de carreteres...

- Hi veus una solució?

A curt plaça és difícil, noltros no segarem lo que hem sembrat.

- Fan feines agrícoles?

Els saben sembrar i tenen una sèrie de productes, noltros n'hem

introduïts d'altres que són necessaris per sa seva pròpia nutrició.

- Es concepte de família, és es mateix que tenim noltros?

Aquí, per família, entenem un pare, una mare i uns fills, i tal vegada els padrins; allà sa família està organitzada però no com aquí, és possible que un home tenguí fills amb un parell de dones, i una dona tenguí fills amb un parell d'homes.

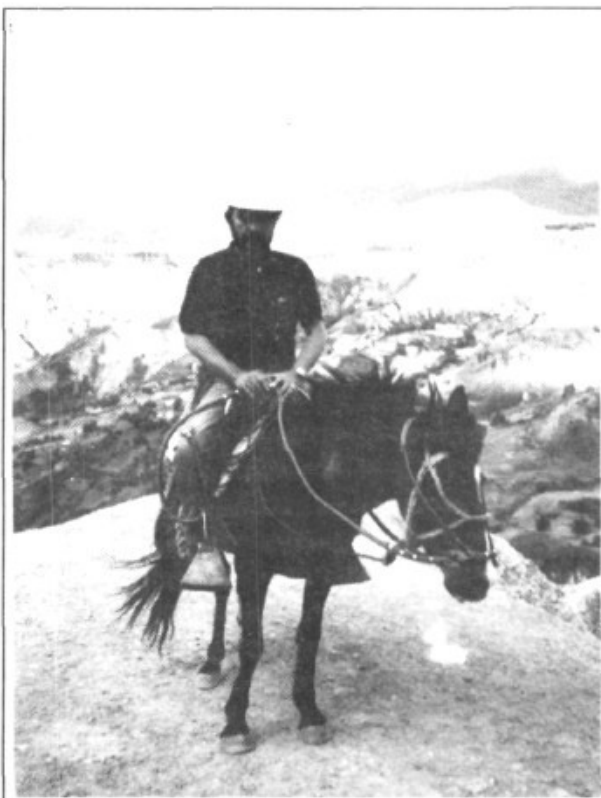
A sa part profunda de sa serra si tenen un al.lot malalt a vegades és més important que visqui sa vaca que que visqui s'al.lot; al.lot ja en faran un altre, però sa vaca és una forma de viure, és una font d'aliment.

- I es comerç, com funciona?

Sa gent emplea es "trueque" això dins es poblets, i si han de menester petroli per fer llum, arròs o sucre se'n van a n'es mercat i vénen alguna cosa seva, com per exemple una gallina, i en sos doblers que en treven poden anar a sa botiga a comprar el que han de menester.

- Sa riquesa que hi ha s'explota és cent per cent?

Segons és meu criteri es problema que hi ha és un problema d'infraestructures, de carreteres, es terrenys poden donar molts de productes, a sa part de sa serra podrien produir moltes tonelades de blat de moro i patates, a sa selva productes tropicals com plàtans, "mango", "yuca",... en podrien fer molts; a sa costa podrien fer lo mateix amb so peix, però es problema és per treure aquests productes i també fa falta un mercat per dur-los; i no parlem de ses mines d'or, de plata,...

- Aquestes mines s'exploten?

Sí, però són ets estrangers.

- Quin incentiu donaries a una persona per què provàs aquesta experiència?

Lo primer dir-li que el món no se redueix ni a Mallorca, ni Espanya, ni Europa, has de sortir d'aquí si vols viure una vida més completa, i crec que allà se poden agafar dimensions molt més grosses, se pot donar s'oportunitat a sa persona, d'aquí d'Europa, d'Ariany, de Mallorca, d'Espanya, a veure uns altres valors que aquí ja no existeixen.

És tenir una altra visió del món i més concretament quan aquí, avui en dia, es principis de poder, de tenir més són molt importants, allà canvien tots aquests conceptes.

I això ha estat part de la xerrada que mantinguérem amb ell, xerrada que va estar il.lustrada amb unes pel.lícules i un caramull de fotografies.■

Ja s'han tornat a començar ses competicions, bàsquet i futbol

TOMEU BAUÇÀ FRONTERA

Hola amics com vos trobau?, aquests dos mesos estan una mica carregats d'aconteixements ja que ha començat sa lliga de segona regional i també ha començat sa lliga de basquet per s'equip cadet femení del nostre poble.

Hem deixareu parlar primer del bàsquet ja que com tots sabeu es sa primera vegada que se federa a Ariany un equip de bàsquet hem de recordar que som un poble sense una tradició baloncestística, encara que si bé tenc entés fa un bon grapat d'anys, no vull dir sa quantitat perquè a ben segur que m'equivocaria, que hi va haver un altre equip femení que era entrenat per una tal Apolònia que era de Campos, disputaven els seus partits al pati de ca ses monges d'Ariany (jo, encara record sa pista i que encara té un dels taulells pintat a sa paret de s'escola gran) i que va jugar partits a Manacor a Campos i a altres llocs, però que sa meua font d'informació no ha recordat (voldria demanar que si qualche persona s'en recorda de més coses m'agradaria que me les contàs, perquè es una cosa històrica per es nostre poble i que me té una mica intrigat ja que m'agradaria que me contassin els seus entrenaments com se feien i quins eren es metòdes emprats per entrenar un equip de bàsquet en aquells temps.

Bé ara que ja hem fet una mica d'història anem al gra de sa qüestió que no és un altre que parlar des començament de sa lliga cadet femenina, es nostre equip esta enquadrat a n'es grup B - 2 i que té equips amb gran tradició

baloncestística, com són Artà, Pollença, Lluçmajor, o sia, que tots els partits que aquest any jugarem seran molt difícils, encara que això no es una cosa que preocupi perquè del que es tracta és de que aquestes nines aprenguin el que és està a una competició, ja que elles mai havien sabut el que era això, enguany només s'ha fet un equip ja que ses nines que teníem no ens han donat per a més, i no penseu que no m'ha sabut un bon greu però no ens han deixat fer res més, ja que ses normes no ho permeten, encara que esper el poder fer alguna cosa per ses nines que aquest any no poden jugar, segurament tornaran a jugar com s'any passat als jocs escolars, ja que necessiten no estar aturades si no volen perdre sa forma de cara a s'any que ve, tot s'ha de dir que el que més hem preocupa es que aquestes nines no se desmoralitzin si veuen que no guanyen partits ja que es una cosa ben normal essent es primer any en competició.

Fins ara s'han disputat dos partits, si bé es primer partit es va jugar a una pista molt banyada i es varen fer molts pocs punts al segon ja va anar una mica millor, i jo confii que el tercer ja vagi millor, ara el que realment importa, és que elles se vagin compenetrant a fi de que amb un parell de jornades ses coses ja vagin una mica millor, que jo esper serà així ja que si elles volen i s'esforcen als entrenaments ho aconseguiran, ja que això és sa base de qualsevol esport, vos vull demanar també el vostre recolzament per aquestes nines que a ben segur no vos defraudaran.

També ens hem de fer càrrec que ja ha començat sa lliga de sa segona regional, encara que al principi pareixia que no se guanyaria cap partit a quedat demostrat, que com he dit abans, amb molta entrega als entrenaments i moltes ganes de guanyar ses coses normalment canvien cap a bé, així doncs se varen perdre els tres primers partits, encara que sa imatge que se va donar, si exceptuam es partit que se va jugar a Ariany contra el Barracar, va ésser molt bona, ja que després d'haver visitat dos dels, tal vegada, camps més difícils de sa categoria, com són es del Playas de Calvià i es del Paguera, i fins al moment no s'ha perdut cap partit més, així doncs dins Ariany, s'han empatat tots els partits a dos gols (Mariense, Valldemossa i Lloret) i s'ha guanyat dins Son Cladera i dins Bunyola, per lo que podem deduir que s'equip juga millor a fora camp que a dins Ariany, tal vegada sia degut a sa presió que dona el deure de guanyar davant es teu públic o tal vegada sia per les reduïdes dimensions del nostre camp, però a ben segur que podrem corregir aquest defecte i esper que molt prest es guanyi es primer partit a Ariany.

D'altra banda he de dir que un any més en Pep Alzamora ha tornat agafar sa difícil tasca d'ensenyar a jugar a futbol als nins més petits del nostre poble d'aquí li vull donar sa més sincera enhorabona i desitjar-l'hi que segueixi endavant amb aquesta tasca.

Sense més per contar, només dir-vos adéu i fins una altra. ■

Un poc de tot

L'hospital de Manacor

Un cop més parlarem de l'hospital de Manacor, que si Déu ho vol, entrarà en funcionament dins la primavera del 96.

No deixen de sortir notícies als diaris damunt les tècniques que s'empraran a dit centre així com les xifres que s'hi han gastat o es gastaran, xifres que recordaré:

- La construcció, ha costat 3.500 milions de pessetes.
- Equipaments, tecnologia i mobiliari, costarà 1.700 milions.
- Hi haurà 500 empleats.
- 200 llits.
- L'àrea d'influència serà de 145.000 habitants, el 25% de la població de Mallorca.
- L'hospital, costarà a l'INSALUD cada any, 3.150 milions de pessetes: 2.000 milions per a personal, 850 per a manteniment i 300 per amortitzacions.

Com veis, xifres que maregen i que donen una idea de la importància d'aquest hospital, que com queda reflexat abans, tindrà una àrea d'influència, damunt el 25% de la població mallorquina.

I per donar a conèixer les instal·lacions, el passat 28 de setembre el director provincial de l'INSALUD, Manuel del Castillo i els batles de la comarca es varen reunir i varen recórrer l'hospital, al temps de que començaren a projectar el funcionament del mateix. És així que es va parlar de formar un consorci per gestionar el funcionament del centre que estarà integrat pels batles de la comarca, representants del Consell Insular i del Govern Balear.

En principi, els batles estaven un poc recelosos a parlar del consorci, perquè pensaven que això suposava pagar part del de les despeses de l'hospital, però aquest dubte, va quedar aclarit per part del director provincial de l'INSALUD, al dir que "en cap moment l'INSALUD cerca el recolzament dels ajuntaments perquè paguin el cost de les instal·lacions i el seu funcionament, sinó que el que es cerca, és la participació dels municipis, perquè el que es pretén, és que l'hospital sia de tots i no d'un organisme de Madrid". I va seguir dient que "el consorci té com a finalitat tenir un tracte més directe amb l'usuari; prescindir del sistema encorsetat que caracteritza a un hospital amb funcionaris donant-li una operativitat més eficaç i directa a través de les contractacions laborals".

Aquest consorci, suposaria la creació d'un consell d'administració en el qual, els ajuntaments tendrien veu

SECCIÓ A CÀRREC DE BIEL TOVELL

i poder decisiu per tractar temes tan importants com l'organització del centre, aprovació de comptes, etc.

I ja posant fil a l'agulla, l'ajuntament de Manacor, ha escrit una carta a la ministra de Sanitat, Ángeles Amador, mostrant l'interès en gestionar l'hospital a través d'un consorci.

Per altra part, el Govern Balear, també s'ha compromès, de boca del seu president, Cristòfol Soler, a la creació d'una xarxa d'autobussos, per facilitar la comunicació entre els pobles i Manacor, ja que es preveu que quan se posi en marxa, l'activitat que generarà, serà quantiosa i aquesta xarxa no serà deficitària.

Esperam idò esdeveniments que no ens n'adonarem i estarem a la inauguració.

Ariany a l'enciclopèdia de Mallorca

A n'aquests dos mesos, Ariany ha sortit representat a l'enciclopèdia, fent referència a Son Ribot (en fotografia de les cases), Son Ribotet, el paisà Bernat Ribot Genovart (amb la reproducció d'un dels seus paisatges) i amb el molí d'en Rigo (amb una fotografia del mateix).

El text de cada un d'ells, prou interessant, especialment el que fa referència a Son Ribot, és el que segueix a continuació:

Son Ribot: Possessió del terme d'Ariany. El segle XVI, era situada entre Son Bujosa, Son Rullan, Son Nivorra, ses Comunes i sa Vall de la Nou. El 1555-75, pertanyia al senyor Miquel Garau, ciutadà. Tenia cases amb celler i molí de sang. Era dedicada a vinya i a conreu de cereals. Hi havia una guarda de 200 ovelles. El 1661, era del senyor Antoni Garau d'Aixartell i també era denominada Son Garau. El 1678, pertanyia al senyor Jeroni Garau d'Aixartell i feia una renda anual de 60 lliures, 50 quarteres de blat, 7 de civada, 1 quintar de formatge, dos anyells, quatre capons i quatre pollastres. Hi havia una guarda de bous. El 1799, era del noble Antoni Nunis Garau d'Aixartell i a la seva mort (1803) passà, per fidelcomis a Guillem d'Oms i Descatllar. El 1995, en deriven les propietats rústiques denominades Son Ribot i Son Ribotet.

Son Ribotet: Propietat rústica del terme d'Ariany, situada entre Son Bujosa, Son Rullan i Son Ribot.

Bernat Ribot Genovart: (Ariany 1911 - Palma 1991). Dibuxant i pintor. De formació autodidàctica. S'inicià en el dibuix en les còpies de les obres de Murillo. A partir del juliol de 1940 començà a pintar

paisatges i natures mortes. Des de devers 1950, feu mostres individuals anuals a Palma. També exposà a diferents indrets de Mallorca i a Munic (Alemanya). El 1975, féu, amb el seu fill Bernat Ribot Mulet, una exposició al Cercle de Belles Arts de Mallorca. Dibuixà al llapis i al plomí i pintà paisatges, al pastel, en un estil postimpresionista d'influència local.

Molí d'en Rigo: Antic molí fariner, del terme d'Ariany, situat al carrer de Vista Alegre. El conjunt és format per una torre de pedra vista i una base-habitatge. L'envelador forma un cintell rodó per la part de darrera i té l'escala d'accés adossada al costat. Sobre el portal de l'envelador hi ha una fornícula i a la torre grafitis sobre les diferents formes d'envelar.

Molí d'en Rigo

Lesions al partit S.D. Ariany - Mariense

El passat 4 d'octubre, al "Diario de Mallorca", va sortir en grans titulars: *"Un jugador del Mariense de Segunda Regional, a punto de morir tras ser agredido. Pere Jordà, está ingresado en Son Dureta tras recibir el pasado domingo un codazo de un jugador del Ariany"*.

La veritat és que no és gens agradable veure aquests titulars i menys encara, si es refereixen negativament al nostre poble.

A l'interior de l'article, parla un poc com es va produir la lesió que fou al començament del partit i el mateix Pere Jordà, en un acte que el dignifica com a esportista, reconeix que fou una jugada fortuïta als tres minuts i que no va haver-hi cap mala intenció.

Curiosament, "l'agressor", fou el jugador de l'Ariany, Tolo Sans, que més tard també caigué lesionat de gravetat i l'han hagut d'operar de lligaments, lo que suposarà que deixi de jugar al futbol per sempre.

Hem de reconèixer idò, que el passat 1 d'octubre, no fou un dia memorable per l'esport arianyer, ja que a part de perdre a un dels nostres jugadors, sempre haurem de recordar el fet desgraciat d'en Pere Jordà.

Vagi des d'aquí el desig de millora d'ambdós jugadors i que les seves recuperacions sian ràpides i totals.

Ah! i un consell: el futbol, és un esport i com a tal l'hem de veure i viure. És veritat que l'estrés i el ritme de vida actual fa que duguem una gran tensió acumulada que explota a qualsevol moment o situació i precisament una d'aquestes situacions, és als partits de futbol. Si els espectadors ens comportàssim animant però no incitant als jugadors al joc violent, segurament moltes accions que veiem als camps de futbol desapareixerien i a part de disfrutar més veient bon joc, aprendríem que a tot esport, és més important participar que guanyar; tan sols en el participar, ja hi ha la victòria i això és lo que oblidam en moltes ocasions.

Intentem per tant, erradicar la violència ja des de fora del camp, animant al nostre equip però sabent al mateix temps acceptar les decisions arbitrals que es prenen i que de protestar-les, no condueix a res més que a exaltar ànims i veure entrades i situacions violentes com les del partit ressenyat, amb les conseqüències conegudes.

Ariany val 1.055.628.000 ptes.

Tant com ho veis a l'anunciat, aquest és el preu que té el nostre poble, si es multiplica el número d'unitats urbanes (cases i solars), 639, per el preu mitjà de cada una d'elles, 1.652.000 ptes.

Aquestes dades, estan tretes del reportage aparegut el passat 15 d'octubre al "Diario de Mallorca".

A dit article, interessantíssim per cert, se l'hi pot treure un poc de punta i per exemple, podríem dir que:

- Com ja queda dit abans, a Ariany hi ha 639 unitats subjectes a pagar contribució.

Dels 53 pobles de Mallorca, tan sols n'hi ha 5 que en tenen menys i són: Fornalutx (464), Estellencs (488),

Escorca (497), Mancor (619) i Búger (623), ocupant nosaltres el lloc 48.

En poques paraules, que no som el poble més petit de Mallorca, però quasi.

- Molta gent es queixa de que les contribucions són altes, però aquí també cal fer una sèrie de matisacions. El preu al qual es calculen les unitats, és la mitja de les 639, o sia, que una pot valer 10 i l'altre 5, idè s'ha agafat la mitja i queda en 7'5. A n'aquest cas la mitja d'unitats arianyeres queda en 1.652.000 ptes.

I pens jo, ens queixam de contribucions altes però, qui vendria ca seva per 1.652.000 ptes?, crec que poca gent.

Seguint amb aquest preu, convé saber, que així mateix hi ha pobles als quals el valor cadastral mig és més baix, concretament a 7 que són els següents: Sencelles (1.111), Maria de la Salut (1.316), Campanet (1.350), Costitx (1.425), Lloret (1.457), Petra (1.461), Llubí (1.542) i després ja venim nosaltres amb un valor cadastral mitjà de 1.652.000 ptes.

És a dir que de 53 pobles, nosaltres som el 46, per tant no crec jo que sia per posar el crit al cel, com fa molta de gent.

- Si multiplicam el número d'unitats, 639, per el preu 1.652, veureu que ens dona el valor que deia abans d'Ariany, que no és més ni menys que de 1.055.628.000 ptes.; és a dir mil cinquanta-cinc milions sis-centes vint-i-vuit mil pessetes, que ja n'hi ha!

Com podeu imaginar, no som el poble que val més, però tampoc som el que manco, encara que només n'hi ha tres de més "baratos" per dir qualque cosa. Aquests són: Fornalutx (778.000.000), Costitx (1.034.000.000) i Lloret (1.050.000.000).

És a dir, que de 53 pobles, som el que fa 50 en quant a preu de compra-venda.

- Altres dades significatives, poden ésser:

1.- El poble en més unitats urbanes computables, lògicament Palma, en 196.613 unitats, i que també és la més valorada, encara que els preus no siguin els més alts, (4.097). així idè, Palma, segons el cadastre, valdria 801.984.427.000 ptes.

2.- El poble més car, és Sant Llorenç amb un preu mig de 8.587.000 ptes/unitat.

3.- El preu mig a nivell de tot Mallorca, és de 3.613.000 ptes, o sia, que Ariany està 1.961.000 ptes per davall de la mitjana. Bé, és veritat que no és el mateix tenir una casa a Ariany, que tenir-la per posar un exemple, a Ca'n Picafort.

4.- El preu pel qual podrien comprar Mallorca estaria al voltant dels dos bilions.

La veritat, és que m'he marejat escrivint tanta xifra i m'imagino que vosaltres també llegint-les, però considero prou interessant el reportage, com ja he dit aparegut al "Diario de Mallorca", que un poc esbrinat referint-se al nostre poble, he volgut resumir aquí.

El nostre batle al "Diario de Mallorca"

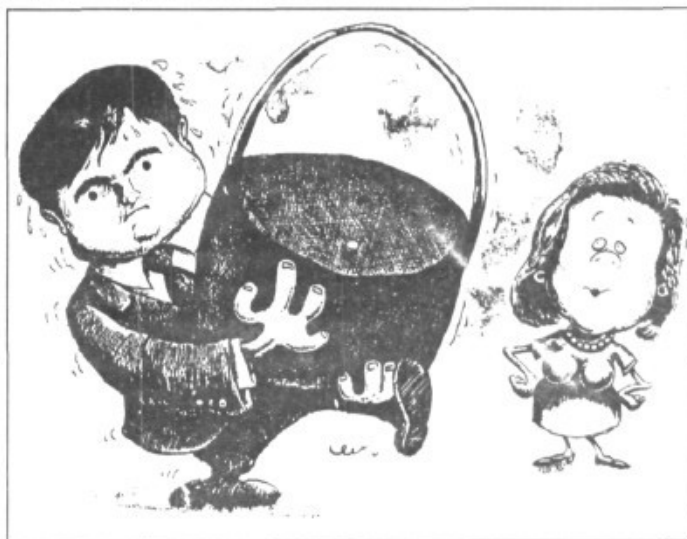
El passat 10 de setembre, al "Diario de Mallorca" i dins una secció titulada "El Perfil", va sortir un escrit damunt en Toni, escrit per en Llorenç Riera, crec que molt encertat. Tots tenim una opinió damunt en Toni i crec que encara que s'escriguin coses damunt ell, cadascú sab com és ell amb les possibilitats i limitacions, però sempre és bo conèixer opinions que vénen de fora, tenint així una opinió més objectiva.

Com que considero prou interessant aquest "perfil", el transcribo a continuació:

La presència oportuna

Està en llocs clau i els càrrecs que ocupa no caben dins una targeta de presentació de mida estàndard però, sense saber molt bé si això és una avantatge o un inconvenient, quasi no és conegut per el gran públic. Antoni Pascual Ribot exerceix, entre altres coses, de president de la vital comissió d'Hisenda, Comptes i Contractacions del Consell Insular de Mallorca (CIM), secretari general d'Unió Mallorquina (UM), president de la Mancomunitat Pla de Mallorca i batle d'Ariany.

Discreció, prudència i un estrany do de l'oportunisme pareixen els elements clau per formar el trípode damunt el que s'assenta la personalitat i la trajectòria política d'Antoni Pascual. Perteneix a una

Així va veure el dibuixant J.M. Barceló a n'Antoni Pascual.

espècie de protagonistes públics de la qual es coneixen pocs exemplars i difícil de catalogar. Antoni Pascual parla poc i actua menys, però té olfacte. Aquesta és la seva principal basa, traduïda en el do d'estar en el lloc adequat en el moment oportú. Fet això, li basta en fer evident la seva presència física. Mantenguent sempre aquesta actitud, prefereix fer-se pregar, deixar-se estimar, abans que demanar. Medeix les seves expressions al mil·límetre i dins d'aquesta actitud mai es pronunciarà si el tassó està mig ple o mig buit. Dirà simplement que té el nivell d'aigua adequat fruit dels fets i les circumstàncies que rodegen el recipient.

Seguint una herència política familiar que li permet lluir el seu familiar malnom arianyer de "batle" amb tota naturalitat i orgull, es va estrenar com a regidor independent de Petra -càrrec que mai va exercir en sentit pràctic- en els primers comicis democràtics. Doncs no importaven per ell els problemes quotidians del seu municipi matriu, l'objectiu era arribar a la independència municipal d'Ariany cumbre alcançada de manera còmoda i amb tots els vents i conveniències polítiques a favor en els albors de l'estiu de 1982.

Deixa entreveure que es va afiliar a Unió Mallorquina quasi sense voler, que les circumstàncies l'aparcaren en aquesta ribera perquè la suau brisa política del Pla girava damunt aquesta orientació, però ha acabat essent el segon d'abord, el secretari general del partit regionalista, sempre a dues passes de distància de Maria Antònia Munar per, donada l'evident desproporció física, no eclipsar els destells de sa Princesa. Tal relació i la similitud de proporcions urbanes entre Costitx i Ariany ha provocat les inevitables comparacions entre els dos municipis i la tasca desenvolupada en ells per el seu respectiu batle.

Els veïns d'Ariany solen reprotxar al seu primer regidor, al qui per altra part li renoven el càrrec per majoria absoluta, el que no s'hagi aprofitat suficientment de llocs i càrrecs superiors en benefici del seu poble i dels seus paisans. Però aquest desaprofitament de "l'enchufe" tirat a la cara d'Antoni Pascual és més bé un motiu d'orgull per ell. Si una cosa irrita al personatge o és capaç de treure'l de ses seves sempre acompassades caselles, és precisament això, el que es pugui ni tan sols insinuar una realització entre la seva actuació o responsabilitat pública i els interessos particulars o de conveniència política.

Costitx no és Ariany de la mateixa manera que Maria Antònia Munar i Antoni Pascual coincideixen en poc més que les sigles polítiques d'Unió Mallorquina. Estam davant talents antagonics aparellats per l'atzar, però sense olvidar que la veterania més que la experiència

està trastocant gota a gota la manera d'esser d'un Antoni Pascual que va inclinant amb lentitud el feel de la balança que determina la seva actuació cap als grans ideals en perjudici de les minúcies arianyeres i altres rutines quotidianes. Des de el Consell, el partit i la presidència de la Mancomunitat del Pla ha hagut de banyar-se un poc. No s'ha empapat, però el compromís inevitable ha deixat petjades i pronunciaments i no tots laudatoris. Que ho demanin sinó, a ecologistes, batles reivindicatius i associacions professionals. Però no hi ha perill greu, li queda capital d'actuació pública per invertir.

Tràgic accident per una família arianyera

El passat set d'octubre, segurament serà un dia difícil d'oblidar per en Joan Tous Alzamora "de Ca's Sastre" i per na Catalina Esteva Cantallops "de Ca'n Peris". A la carretera de Manacor, prop de la Casa Blanca, les va sortir un cotxe "Toyota" tot terreny de dins una camada i un poc més no ho conten. En Joan, va tenir com a

En Joan, na Catalina i el seu fill, vos desitjam una ràpida recuperació.

conseqüència del cop, un politraumatisme per tot el cos, cap inclòs i varen haver de practicar-li moltes operacions per poder recomposar-li braços i cames. A hores d'ara, encara se li estan fent operacions per veure si podrà quedar bé.

En quant a na Catalina, no va ésser tan greu, però així mateix també li ha bastat, ja que ha tengut una sèrie de fractures a braços i cames però no semblen tan perilloses.

Amb ells dos, també hi viatjava el seu fill que va sofrir la rotura d'una cama i la clavícula.

Com podeu veure, es va tractar d'un accident molt greu que a Déu gràcies no es va saldar en cap mort.

Des d'aquí, tan sols podem desitjar que la recuperació sia completa, que no les quedin tares i que s'armin de paciència, ja que sembla que n'hi haurà per una temporada llarga.

El Pla es vol donar a conèixer

La Mancomunitat des Pla, en sessió plenària del passat 18 de setembre, va acordar reeditar la "Guia del Pla", en tres idiomes: anglès, alemany i castellà, amb la finalitat de distribuir, a través d'IBATUR, els exemplars a totes les fires turístiques europees i donar a conèixer d'aquesta manera la zona a les agències de viatges i "tour operators".

Per altra part, també es va encarregar a la delegada de cultura de la Mancomunitat, la batlesa de Llubí, Margarida Miquel Perelló, que començàs els preparatius per desenvolupar l'any que ve, unes jornades d'estudis locals. Amb elles, es pretendria fomentar els estudis i posterior edició dels treballs damunt la comarca.

Encara que la cosa estigui molt verda, la iniciativa sembla interessant, però de moment, manquen diners per dur-la a terme.

Visita de la Presidenta del CIM

El passat 21 de setembre, va visitar oficialment el nostre poble, Maria Antònia Munar, presidenta del Consell Insular de Mallorca.

Juntament amb ella, varen venir els vicepresidents Pere Sampol (PSM) i Francesc Triay (PSOE). La visita era per conèixer de prop les necessitats del poble i mirar de posar-hi solució.

Segons va explicar la presidenta, "la intenció del CIM, és la de revitalitzar l'economia dels pobles del Pla". Per ajudar a n'això va significar que creu imprescindible tornar posar en marxa el tren que actualment no funciona, amb la finalitat de tenir una

major comunicació entre els pobles de la zona i les dues ciutats més importants del centre de Mallorca, Inca i Manacor.

El mateix dia, també visitaren Petra i Maria de la Salut, pobles veïns i amb la mateixa problemàtica.

La presidenta, es va comprometre a estudiar les propostes dels ajuntaments i concedir subvencions si el pressupost del CIM ho permet, en cas de que no fos possible, s'inclourien al pressupost de l'any vinent.

Fotografia de la visita de la Presidenta i els vicepresidents del Consell Insular de Mallorca. Fotog.: U.H.

Ajudes???

Sí, és molt fàcil parlar d'ajudes. Lo que ja és més difícil, és que aquestes arribin.

Si llegiu els diaris o si heu llegit aquesta secció, a la qual pretenc que surti tota la informació que surt damunt el nostre poble o la Mancomunitat, recordareu la gran quantitat de vegades que ha aparegut que es destinen al nostre poble o comarca tal o qual ajuda. Alguna d'elles arriba, més ben dit, al nostre poble n'han arribades bastantes i que per cert fa que el poble vagi guanyant en infraestructures, basta recordar les rebudes pel Camí de sa Marquesa, poliesportiu, canalització d'aigües, cementiri, etc. Però heu d'estar amb jo que lo que es va anunciar a "bombo y platillo" com a la salvació de la comarca i definitiu relançament de l'interior de l'illa, m'estic referint al programa 5B per la dinamització del món rural, ha quedat en un fracàs momentani.

Vos direu, i per què? idò jo us ho diré. Dels 3.000 milions de pessetes en projectes que s'havien presentat

per aprofitar-se d'aquestes ajudes, tan sols s'en poden aconseguir 80 milions. Crec que sobren paraules.

Posat en contacte amb la Conselleria d'Agricultura, em ratificaren aquestes dates, ara bé, també em feren saber, que el programa 5B dura fins l'any 99 i que lògicament encara que enguany únicament es pugui destinar aquesta quantitat al programa, a anys vinents podran arribar a complir amb lo pactat.

Paraules, paraules i paraules.

Per cert, vaig demanar informació damunt els projectes o sol.licituts que venien del nostre poble i la contesta va esser que d'Ariany no havien rebut cap sol.licitut d'ajuda.

Crec que sobren comentaris, primer a les ajudes i després al passotisme dels arianyers. Si esperam que ens ho duguin tot a ca nostra i en safata d'or, estam equivocats. Crec que cal informar-se i quan hi ha aquestes ajudes, aprofitar-les. Cal tenir un poc d'inquietut i anar a l'ajuntament a on s'informarà de tot lo disponible. No hem de voler que a damunt d'ajudar-mos, venguin de casa en casa a veure si hem de menester ajuda. Si cada poble llaura el seu futur, és molt difícil llaurar-lo asseguts al café o davant la televisió. Informau-vos, i aprofitau quan en donen.

Planta de compostatge, no

També parlàrem en números passats, de que devora la depuradora d'Ariany, havien de construir una planta de compost, que ajudaria a reciclar els fens d'una gran zona de Mallorca.

Idò bé, ara s'ha tornat enrera, ara no hi ha doblers. El Ministeri d'Obres Públiques, ha denegat la subvenció acordada amb l'Institut Balear de Sanejament i lògicament, si no hi ha diners, no hi haurà obra; el pressupost era de 178 milions.

Paret seca

Lo que sí funciona i a "tope", és la paret seca que s'està aixecant desde "Ses Torres" cap a Ariany.

Encara està endarrerida, però ja podem començar a imaginar la idea i com quedarà. Crec que serà una obra de la qual ens sentirem orgullosos.

I per aquesta vegada, res més, en tornar ja serà l'any que ve i ja haurem passat Nadal, per tant aprofit per desitjar-vos Bones Festes, que es torrons i coques no vos facin mal i que els reis venguin carregats de juguetes, salut i il.lusions per afrontar la vida.■

Ariany temps enrera

D'esquerra a dreta i començant per els que estan drets:

- 1.- Llorenç Ramis "Xamena"
- 2.- Julià Escanellas "de s'Agència"

- 3.- Maria Tugores "Rotja"
- 4.- Antònia Tugores "Rotja"
- 5.- Jaume Ramis "Xamena"
- 6.- Catalina Darder "Casulla"

Els que estan acotats:

- 7.- Miquel Ramis "Xamena"
- 8.- Joan Dalmau

Concurs de villancets 1995. Porto Cristo

Al proper Nadal, tornaran a sonar villancets a l'Església de Porto Cristo, en el XXIII Concurs de Villancets 1995.

Mentres esperam l'edició del tradicional fullet, i per a que tots els que vulguin participar tinguin el màxim de temps de preparació, el Patronat fa aquest avanç de les bases d'aquest certamen.

BASES DEL CONCURS

1.- El concurs té com a finalitat fomentar la popular i cristiana tradició de la cançó nadalenca en honor al Bon Jesús.

2.- El tema musical serà lliure, i la lletra en català, castellà o idioma estranger tendrà relació amb les festes de Nadal.

3.- La duració màxima de cada villancet serà d'uns tres minuts.

4.- Els participants seran inscrits als següents nivells:

A.- Solistes: 1er nivell (de 6 a 10 anys); 2^{on} nivell (d'11 a 13 anys), 3er nivell (de 14 a 16 anys), 4^{on} nivell (sense límit d'edat).

B.- Grups: 1er nivell (fins a 10 anys), 2^{on} nivell (d'11 a 13 anys), 3er nivell (de 14 a 16 anys), 4^{on} nivell (a partir de 17 anys).

5.- Els grups estaran composts per un mínim de 5 veus. El concursant solista podrà a més integrar-se en un grup, però només un.

6.- No s'admetran a concurs ni solistes ni grups professionals.

7.- No s'admetran acompanyaments en play-back, i l'eventual acompanyament musical no es tindrà en compte pel Jurat a l'hora de valorar la qualitat de la interpretació vocal del villancet, a no ser que els intèrprets s'acompanyin a ells mateixos.

8.- La decisió del Jurat serà inapel·lable, i els villancets classificats per a la final així com els seus intèrprets no podran esser substituïts, ni augmentat el número d'aquests.

9.- Les inscripcions s'hauran de formalitzar a la Parròquia de Porto Cristo, del 5 al 25 de novembre, ambdós inclosos, personant-se o telefonant al número 82 15 63 de 8 hrs. a 10 hrs. del vespre, indicant nom, edat, direcció completa i número de telèfon.

10.- Cada concursant solista i cada grup rebrà el banderí d'aquest XIII Concurs de Villancets, un paquet de sospiros i un número pel sorteig d'una canasta de Nadal. Els premiats rebran, a més del premi en efectiu i un trofeu.

11.- El dia de repartiment de premis, els solistes i grups que han aconseguit el primer premi tornaran a cantar el villancet.

12.- Es creen dos premis locals per a la millor nota solista i grup residents a Porto Cristo.

13.- Els autors de villancets inèdits que vulguin concursar hauran d'entregar els originals complets i clarament transcrits (música i lletra), en mà o per correu a la Parròquia de Porto Cristo, abans del 30 de novembre, acompanyats d'un sobre tancat que contengui l'adreça de l'autor o autors, posant a l'exterior d'aquest el mateix pseudònim que figura a les composicions. El villancet haurà d'estrenar-se en una de les sessions del present concurs. S'interpretarà la música i es llegirà la lletra del villancet guanyador.

14.- S'estableix una categoria especial pels solistes guanyadors de concursos anteriors i que tinguin més de 17 anys; actuaran el dia de repartiment de premis (26 de desembre) i rebran cada un, un banderí, un paquet de sospiros i un número pel sorteig de la canasta de Nadal.

15.- Els participants, a l'inscriure's accepten aquestes bases. Els interessats podran sol·licitar dades complementàries i fitxa d'inscripció a la Parròquia de Porto Cristo.

Calendari d'actuacions

Data	Hora	Categoria
Divendres 1 desembre	8 de la nit	Solistes de 1 ^{er} nivell Grups 1 ^{er} i 2 ^{on} nivell
Dimecres 6 desembre	8 de la nit	Solistes 2 ^{on} nivell
Divendres 15 desembre	8 de la nit	Solistes, grups de 3 ^{er} i 4 ^{on} nivell
Divendres 22 desembre	8 de la nit	Gran final
Dimarts 26 desembre	8 de la nit	Solistes de la categoria especial Entrega de premis

Tots els actes tendran lloc a la Parròquia de Nostra Senyora del Carme de Porto Cristo.

Ariany temps enrera

D'esquerra a dreta són els següents:

- 1.- Miquel Ribot (Massanet)
- 2.- Llorenç Mestre (Capó)
- 3.- Antoni Julià (de Ca'n Melsion)
- 4.- Guillem Bauçà (Moixet)

SECCIÓ A CÀRREC DE
BIEL TOVELL.

Test cultural

Un cop més el sermó de l'ofici del dia de Sa Festa, ha servit per refrescar-nos un poc la història del nostre poble i recordant aquest sermó, va aquest test que al mateix temps també ens servirà per posar a prova els nostres coneixaments damunt la història d'Ariany:

1.- Les primeres notícies d'una església a Ariany, es refereixen a un oratori que l'ecònom de Petra va venir a beneïr seguint instruccions del Bisbe Diego Arnedo. Sabries dir a quin any?

- 1380
- 1570
- 1717
- 1899

2.- Sabs quin o quina va esser el primer patró d'Ariany?

- Sant Gaietà
- Nostra Senyora d'Atocha
- Mare de Déu de les Neus
- Sant Antoni

3.- La família Cotoner, Marquesos d'Ariany, ens dugueren una nova patrona, la Mare de Déu d'Atocha; sabries dir a quin any?

- 1770
- 1717
- 1899
- 1911

4.- Don Martí Truyols, afegí el reuer i el presbiteri a la nau inicial de l'església, sabries dir quin any?

- 1900
- 1936
- 1908
- 1929

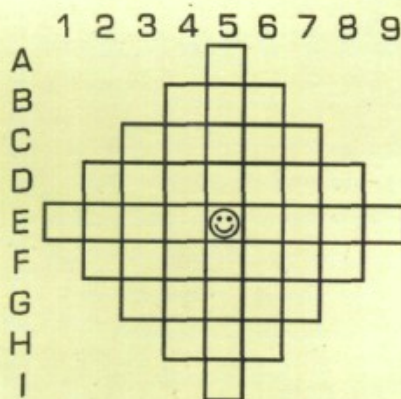
5.- I ja per acabar, sabries dir a quin any l'església d'Ariany es convertí en parròquia essent don Martí Truyols el primer rector?

- 1935
- 1910
- 1945
- 1900

Lletres creuades

Horitzontals: A) Símbol químic del sofre. B) Moviment convulsiu habitual de certs músculs. C) Animal mamífer quadrumà (Pl.). D) Que sent o expressa aversió a les dones. E) Peça plana de fusta o de metall que va articulada verticalment a l'extrem de popa d'una nau o d'una altra embarcació i que girant a dreta i esquerra, fa que el vaixell es desvii cap a una o altra direcció. Que comet omissió. F) Propi del tirà. G) Gest, moviment d'una part del cos per a indicar o expressar alguna cosa. H) 1ª persona singular del present de subjuntiu del verb ésser. I) La mateixa que A.

Verticals: 1) Consonant. 2) Forma verbal de metre. 3) La mateixa que al punt C. 4) Instrument compost de dues fulles tallants creuades i unides per un piu al voltant del qual poden girar, i que, serveixen per tallar tela, paper, etc. 5) Nom propi d'home. Licor compost d'alcohol, essència d'anís i sucre. 6) Aucell de passada, que es distingeix per tenir el bec cònic i molt llarg, el coll llarg i les cames llargues i vermelles. 8) Irritable, que té mal geni. 9) Consonant.

Pensaments

Sense esforç per la nostra part, mai arribarem a dalt d'una muntanya. No et desanimis a mitad de camí; segueix endavant, perquè els horitzons es tornaran amplis i

meravellosos a mesura que vas pujant. Però no t'illusionis, perquè tan sols arribaràs a dalt si estàs decidit a enfrontar-te al risc del camí.

C. Torres Pastorino.

La felicitat, no ve de fora. sinó que es porta a dins d'un mateix.

Montserrat Caballé.

El que és tràgic de l'amor, és que a vegades passa entre persones que no tenen la menor reciprocitat. I és que l'amor, té les seves regles que no són lògiques.

Pedro Almodóvar.

Lletres barrejades

Intenta trobar dins la barreja de lletres d'aquesta vegada 10 fruites

A J N O R A T A E R
S D A W Q A T Y R M
S A T N B V Ì E R E
M R A Q W E R M A L
E L L L I M O N A I
L O P G F D S R R C
O A S O Q W E T E O
M N B V M P R T R T
P O I U C A Q U I O
P U O I T Y R T C I

Solucions

Test cultural

- 1.- 1570
- 2.- Mare de Déu de les Neus
- 3.- 1717
- 4.- 1908
- 5.- 1935

Lletres creuades

Horitzontals: A) S. B) Tic. C) Simis. D) Misògin. E) Timó. Omís. F) Tirànic. G) Senya. H) Sia. I) S

Verticals: 1) T. 2) Mit 3) Simis. 4) Tisores. 5) Simó. Anís. & Cigonya. 7) Sínia 8) Nic. 9) S.

Lletres barrejades

A J N O R A T A E R
S D A W Q A T Y R M
S A T N B V Ì E R E
M R A Q W E R M A L
E L L L I M O N A I
L O P G F D S R R C
O A S O Q W E T E O
M N B V M P R T R T
P O I U C A Q U I O
P U O I T Y R T C I

- Bon vespre, com anam?
 - I ja ho veus,estic que no puc donar passa, aquestes boirades m'han remogut tots es mals, "s'arcrosis" no em deixa viure.
 - Calla, que a jo amb aquesta boira me peguen unes migranyes, que no hi ha qui me vagi davant ni darrera.
 - És que per paga això i tot ha canviat, mai havia tengut res i fa un parell d'anys que quan no tenc ous tenc colomins.
 - De poma!, perquè has tornat vella, i per paga tot lo dia estàs encaraxofada dins ca teva. Ara no me veus a jo, faig gimnàstica, m'he apuntat a s'escola d'adults, l'any passat vaig fer punt mallorquí, enguany aniré a ceràmica; jo sempre faig coses, sa qüestió és tenir es "cuerpo" en marxa a fi de que no tregui rovell, què no vares sentir a n'es doctor. Beltran s'altre dia que deia que tot lo que no s'emplea treu rovell?, idò ja pots veure com estàs tú.
 - Sa rovellada seràs tú!, a sa teva edat ja no se fan segons quines coses, ara no veus que si no tens bony o forat en Felipe te llevarà sa paga?
 - Bons collons! entre ell i en Pujol mos arreglaran bé es comptes.
 - Ja veuràs quan arribi es d'es mostatxets si mos farà fer es cap viu, ara tot són promeses però ja ho veuràs quan sigui enmig...
 - És ben necessari que posin ordre perquè hi ha una "burríci" i una brutor pel món, que no sé com acabarà.
 - I com ha d'acabar?, fent un tro.
 - Es que jo no havia vist mai una joventud com se d'ara. A n'es nostro temps, a toc d'Avemaria tothom a retiro, i ara, se retiren a toc d'Àngelus.
 - El món va a s'enrevés, t'assegur que en Llucifer fa feina...
 - Sí, deu haver de fer hores extres, però tampoc xerris massa perquè a n'es nostro temps no mos

colgàvem a les 8 des dematí, però tampoc no dormíem a sa palla.
 - Sí, ja sabs aquella cançó:
 Home que vas pel món,
 has de tenir bona testa,
 quantes n'hi ha que fan festa
 per ses verge, i no ho són.
 - Ara surt l'ofici, uns bunyols ben bons feien per ses verges, amb un bon forat!
 - Bé, i ara també en fan, i n'hi ha poques que en facin de festa.
 - Per cert, i enguany que no en feren a sa tercera edat?
 - No hi havia pressupost!
 - Ara ja no mos hi posam per tan poca cosa, jo per un bunyol no mog es cul. Lo de sa setmana abans de ses verges va estar bé, botifarrons, panxeta de porcella, sobrassada, i un vi de potada que devia fer 18 graus. Això són festes!, ara per dos bunyols!
 - Vaja, vaja; jo quan vaig arribar ja no hi havia res.
 - No, idò jo en vaig fotre dos botifarrons, un troç de panxeta, dos trossos de sobrassada i un tassó de vi.
 - No és raro que llavonces no te poguessis comprar cap vestit a n'es "Corte Inglés"!
 - Això ho dius tú, perquè vaig anar a ses "tallas espesiales", i en vaig trobar.
 - Res, t'assegur que es "ruedo" que duus, no el duus de bades, ja pots començar a triar es ninxo, si el t'han de fer aposta perquè amb aquestes popes que passeges, no sé si t'hi podran aficar.
 - Per cert què ja has anat a veure es cementeri?
 - Sí, i vaig quedar en sos cabells drets, vaig dir a s'homo que ja podrà vendre ses tombes de sa part vella i que en compri enllà a on hi ha es voladís, saps quina categoria que té...
 - Tanmateix, tant a una part o s'altra acabarem igual.
 - Jesús, Déu meu!
 - No importa que t'assustis, és sa veritat.

- No i en so passeig que hi fan, serà un goig anar-hi a fer una volta!
 - Requaranta putes! bona vista és Sóller, m'estim més passejar-me per altres llocs.
 - Sí, passeja't per es carrer Major, no t'en temeràs i et fotran una tamborinada que no seràs a temps a estrenar-lo a n'es ninxo.
 - I ara d'on me surts?
 - Com que tú vas per ses foranes i no te dónes compte, però se passeja cada brusquer, que si a hores d'ara no hi ha hagut morts és perquè Déu no ha volgut. És ben necessari que se prenguin mides, que si no...
 - Tens tota sa raó, lo que és seu da-li.
 - És que sabs quines velocitats que agafen, es vidres de ses finestres i tot, tramolen, si no hi posen remei llavonces plorarem.
 - Vols què facem una "huelga de hambre" davant ca'n Toni a veure si ho atura.
 - Ara és hora de fer "huelga de hambre", ja me va bastar sa rusca que vaig passar es temps de sa guerra, a menjar s'ha dit.
 - Ai!, antes de que me fugi d'es cap, m'hauries d'arrambar un ram d'estrany per dur a n'es cementeri.
 - Estrany m'has dit!!! en sa calabruixada tot s'en va anar a fer putes!, me va capolar sa begònia, sa clívia, s'aufabaguera que havia deixada per llavor, es raïm de sa parra, tot, tot, tot, no varen quedar ni ets estrany!
 - No me xerris de calabruix, que a jo me va barrinar sa canal i tot.
 - Ho veus, això és un càstig de Déu, duim un mal "rumbo" i qui "mal anda, mal acaba".
 - Sí, és vera, no i encara en vendran de més grosses.
 - Bé ja les veurem venir idò. M'en vaig perquè xerrant amb tú arrib a perdre es Kirieleison.
 - Què aniràs a s'excursió per anar a n'es Dijous Bo?
 - No faltaria més, jo que hi he de comparar es torrons!
 - Au idò fins llavonces. ■